

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 10218-17/2024-ERU

V Jihlavě dne 16. dubna 2025

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **Vodohospodářské stavby, společnost s ručením omezeným**, se sídlem Křižíkova 2393, 415 01 Teplice, IČ: 402 33 308 (dále též „účastník řízení“), zastoupené Mgr. Pavlem Letáčkem, advokátem, se sídlem Jana Masaryka 252/6, 120 00 Praha, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 10218-10/2024-ERU ze dne 31. října 2024 (sp. zn. OSR-10218/2024-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 15. dubna 2024 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Žatec, v ulici Bratří Čapků, u budovy č. p. 2673 prostřednictvím strojního mechanismu a fyzické osoby podnikající [REDAKCE] zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32 (výrok I.), za což mu byla uložena pokuta ve výši 320 000 Kč (výrok II.) spolu s povinností uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 2 500 Kč (výrok III.), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Vodohospodářské stavby, společnost s ručením omezeným, se sídlem Křižíkova 2393, 415 01 Teplice, IČ: 402 33 308, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 10218-10/2024-ERU ze dne 31. října 2024 (sp. zn. OSR-10218/2024-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Správní řízení na prvním stupni

Energetickému regulačnímu úřadu byl dne 12. června 2024 postoupen spis Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Louny,

Obvodního oddělení Žatec (dále jen „Policie ČR“), vedený pod sp. zn. [REDAKCE] týkající se poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32, ke kterému došlo dne 15. dubna 2024 ve městě Žatec, v ulici Bratří Čapků, u budovy č. p. 2673.

Z policejního spisu vyplynulo, že zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, prováděla stavebním strojem značky CAT M 314F fyzická osoba podnikající [REDAKCE] v souvislosti s rekonstrukcí kanalizace. [REDAKCE] ve vyjádření u Policie ČR ze dne 6. června 2024 mj. uvedl, že zemní práce prováděl pro účastníka řízení a podle pokynů jeho zaměstnance, stavbyvedoucího [REDAKCE] aniž by došlo k předání staveniště. Předpokládaná poloha plynárenského zařízení byla označena žlutou barvou. V místě poškození nebylo plynárenské zařízení opatřeno pískovým obsypem ani výstražnou fólií. Dále bylo zjištěno, že správce plynárenského zařízení vydal dne 19. září 2022 stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod zn. [REDAKCE] s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání. V době poškození plynárenského zařízení jeho poloha nebyla v terénu viditelně vytyčena. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 150,45 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut a k přerušení dodávky plynu 257 konečným zákazníkům po dobu 4 hodin 35 minut. Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a unikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

Dne 19. srpna 2024 vydal Energetický regulační úřad příkaz č. j. 10218-5/2024-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Příkazem uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ze něž mu uložil pokutu ve výši 320 000 Kč. Účastník řízení podal proti příkazu dne 27. srpna 2024 odpor. Tím byl příkaz zrušen a Energetický regulační úřad pokračoval ve správním řízení.

Následně správní orgán dne 28. srpna 2024 vyrozuměl účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí či zaslat informaci ohledně aktuálních majetkových poměrů a o právu požádat o nařízení ústního jednání.

Účastník řízení se vyjádřil dne 9. září 2024 tak, že nevznáší námitky stran zavinění a přičitatelnosti jednání obsluhy stavebního stroje. Dále uvedl, že vytyčení bylo při převzetí staveniště řádně provedeno a vyznačeno, na staveništi však byla ve shodnou dobu řešena vlastníkem plynovodu jeho stavební činnost, a navíc došlo k výměně v osobě stavbyvedoucího. Po rekonstrukci tak nedopatřením nebylo novému stavbyvedoucímu zdůrazněno, že právě vytyčení u této jediné přípojky neodpovídá provedenému označení a že z důvodů na straně vlastníka sítě zde došlo k posunu oproti stávajícímu vytyčení o několik metrů. Účastník řízení od roku 2011 realizoval stovky stavebních děl, kdy se pravidelně během zemních prací dostává do kontaktu se sítěmi, a pokud ve výjimečných případech spáchal přestupek, vždy si z takové situace vzal ponaučení a nastavil opatření, aby se podobné již neopakovalo. Posuzovaný skutek je ojedinělou záležitostí. Proto účastník řízení žádá, aby projednávaný skutek nebyl hodnocen jako recidivní jednání a aby bylo zváženo snížení pokuty, a to i s ohledem na krizi ve stavebnictví, neboť v aktuálním období se v rámci své podnikatelské činnosti nachází ve ztrátě.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 10218-10/2024-ERU ze dne 31. října 2024 uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického

zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, kterého se dopustil jednáním popsaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí Energetický regulační úřad uvedl, že na základě zjištěných okolností není pochyb o tom, že poškození plynárenského zařízení způsobila fyzická osoba podnikající [REDAKCE] při realizaci zemních prací, které na stavbě prováděla pro účastníka řízení a podle pokynů jeho stavbyvedoucího [REDAKCE]. Poloha plynárenského zařízení nebyla v terénu platně vytyčena, účastník řízení spoléhal na zakres z předchozího roku. Správní orgán konstatoval, že jednání fyzické osoby podnikající je přiřítatelné účastníkovi řízení ve smyslu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který proto nese odpovědnost za poškození plynárenského zařízení. K materiální stránce pak uvedl, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy (únik 150,45 m³ zemního plynu do ovzduší a přerušení dodávky plynu 257 konečným zákazníkům). Liberační důvody nebyly naplněny, jelikož účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně a bez vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu. Účastník řízení při své činnosti nepostupoval s maximální opatrností, nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, navíc je zavedeným profesionálem ve svém oboru.

Správní orgán dále k námitkám účastníka řízení uvedl, že zařízení nebylo řádně vytyčeno, šlo pouze o vytyčení provedené účastníkem řízení na základě skutečností z předchozího roku. Účastník řízení věděl o stavbě a vedení předmětného plynárenského zařízení v místě prací, nedošlo však k předání této informace mezi stavbyvedoucími, což nemůže účastníka řízení vyvinut. Naopak absenci platného vytyčení je namístě hodnotit jako přítěžující okolnost. Stejně tak ani množství zakázek realizovaných účastníkem řízení v minulosti bez poškození energetických zařízení nemění nic na odpovědnosti za projednávané protiprávní jednání.

Při ukládání trestu bylo jako přítěžující okolnost, kromě absence vytyčení a strojní realizace zemních prací, hodnoceno množství úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky plynu 257 konečným zákazníkům. Jako polehčující okolnost správní orgán posoudil, že plynárenské zařízení nebylo uloženo v souladu s normami ČSN, jakož i úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy ze strany účastníka řízení. Při výpočtu výše pokuty přihlédl správní orgán pouze k přestupkům z posledních pěti let před spácháním projednávaného skutku, kdy zohlednil čtyři další přestupková řízení, která byla v minulosti s účastníkem řízení vedena. Prvostupňový správní orgán se dále zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Konstatoval, že ani záporný výsledek hospodaření nemůže být překážkou pro uložení pokuty a automaticky neznamena, že každá uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení. Kromě údajů o zisku vycházel správní orgán i z dalších skutečností, jako je např. obrat společnosti a její obchodní aktivita. Dospěl k závěru, že účastník řízení dosahuje velmi vysokých tržeb v řádu stovek milionů korun, byť jeho výsledek hospodaření byl v posledním období v mínusových hodnotách. Z účetnictví účastníka řízení nelze dovodit, že by se v důsledku uložení pokuty stalo jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení pokuty, proto není možné pokutu uloženou při spodní hranici zákonného rozpětí považovat za likvidační.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 10218-10/2024-ERU ze dne 31. října 2024, jež mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 15. listopadu 2024 rozklad, doplněný po výzvě dne 17. prosince 2024, ve kterém namítal především nepřiměřenost uložené pokuty.

Podle účastníka řízení správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce strojně a bez platného vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu, nezákonně, neboť popsané okolnosti nelze podřadit pod vyjmenované v § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Pokud jde o majetkové poměry účastníka řízení, správní orgán nevysvětlil, jak by výše obratu sama o sobě měla svědčit o přiměřenosti ukládané pokuty. Použitý rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Ads 140/2014-58 nepovažuje za přílehlavý, jelikož obviněný se v soudem projednávaném případě nenacházel po dvě minulá účetní období ve ztrátě z důvodů poklesu hospodářského výkonu v celém sektoru hospodářství, v němž podniká, jako účastník řízení. Uložená pokuta je nepřiměřená a rozkladem napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky na určitost a přezkoumatelnost. Přestože správní orgán označil jednotlivá kritéria relevantní pro ukládání trestu, z odůvodnění není dostatečně zřejmé, zda a jakým způsobem byla tato kritéria hodnocena, resp. jaký vliv měla na konečnou výši uložené pokuty a proč právě takovou.

Účastník řízení navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila prvostupňovému orgánu k novému projednání, případně aby sama rozhodla.

IV. Rozhodnutí o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkouvává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Rada proto musí plně přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí i jeho věcnou správnost, a to z úřední povinnosti.

Rada po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí konstatuje, že toto rozhodnutí bylo z hlediska zjištění skutkového stavu věci, právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení a uložení adekvátního trestu vydáno v souladu s právními předpisy a není dán žádný důvod pro jeho zrušení.

Kromě nepřiměřené výše pokuty obecně namítal účastník řízení, že správní orgán v rozporu se zákonem hodnotil jako přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce strojně a bez platného vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu. Ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, na nějž v rozkladu poukazuje účastník řízení, specifikuje okolnosti, k nimž je třeba zejména přihlídnout jako k okolnostem přitěžujícím. Ze zákonodárcem užitého slova „zejména“ vyplývá, že zde aplikoval tzv. demonstrativní (příkladný) výčet okolností, tedy neúplný výčet obsahující toliko několik či pouze některé typické prvky. Ustanovení zákona proto působí i v situaci, kdy jsou splněny jiné podmínky, v zákoně výslovně neuvedené, dává-li jejich aplikace smysl v celkovém kontextu. Přihlídnutí k jiným skutečnostem než těm uvedeným v § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky jako k okolnostem přitěžujícím by tak nebylo v rozporu se zákonem. Rada

je však toho názoru, že popsané okolnosti, k nimž bylo přihlíženo při ukládání pokuty, spíše než přitěžující okolnosti představují okolnosti zvyšující závažnost přestupku podle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, které je nutné zohlednit při hodnocení způsobu a okolností spáchání přestupku podle písm. c) a d) tohoto ustanovení. V konečném důsledku však přitěžující okolnosti a okolnosti zvyšující závažnost přestupku vedou ke stejnému výsledku, a to zpřísnění ukládané sankce. Záměna okolností zvyšujících závažnost přestupku za přitěžující okolnosti proto není žádnou vadou mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud k nim bylo přihlédnuto odpovídajícím způsobem, a nemá tedy ani vliv na výši uložené pokuty.

Při ukládání sankce, včetně určení její výše, se prvostupňový orgán v projednávané věci pohyboval v rámci správního uvážení, což mj. znamená, že správní orgán je v limitech stanovených zákonem oprávněn sám zvolit nejprůběhavější řešení, aniž je povinen přesně a důsledně jednotlivé polehčující/přitěžující okolnosti rozlišovat a přidělovat jim konkrétní částky, které by se následně měly takto číselně promítnout do ukládané sankce. Postačí, když přezkoumatelným způsobem popíše, ke kterým skutečnostem při stanovení výše sankce přihlédl, případně ke kterým nikoliv (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 94/2019-39). Rada zjistila, že správní orgán zohlednil všechny rozhodné skutečnosti i zákonná kritéria, která lze zjistit ze spisového materiálu, a rovněž je uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž nebyl povinen přesně vyčíslit, o kolik ta která okolnost uloženou částku zvýšila či snížila.

V souladu s § 91a odst. 9 energetického zákona lze za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) téhož zákona uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Správní orgán přitom stanovil účastníkovi řízení sankci ve výši 320 000 Kč, což představuje méně než 3 % maximální zákonné výše pokuty. Jako přitěžující okolnosti zohlednil absenci platného vytyčení plynárenského zařízení a realizaci zemních prací v ochranném pásmu za pomoci stroje, což měl, jak je uvedeno výše, hodnotit spíše jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku; jako polehčující okolnosti byly zohledněny jednak úhrada způsobené škody provozovateli distribuční soustavy a jednak nedostatečnost uložení plynárenského zařízení v rozporu s normami ČSN. Při hodnocení jeho osoby vzal správní orgán v potaz, že účastník řízení byl již v minulosti opakovaně uznán vinným ze spáchání hned několika správních deliktů a přestupků ve věcné pravomoci Energetického regulačního úřadu. Tato skutečnost se pak naprosto oprávněně odrazila také při stanovení výše pokuty, jejímž úkolem je kromě jiného citelně zasáhnout poměry pachatele tak, aby byl od další protiprávní činnosti odrazen.

S ohledem na opakované porušování ustanovení energetického zákona, týkajících se ochranných pásem energetických zařízení, lze usoudit, že dříve uložené pokuty účastníka řízení od páchaní další protiprávní činnosti neodradily, proto bylo namístě přistoupit k uložení sankce vyšší než v minulosti. A to i s přihlédnutím k tomu, že bylo poškozeno zařízení vyššího významu, kdy byla přerušena dodávka plynu 257 konečným zákazníkům, což ostatně sám prvostupňový orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku. Přitom již příkazem č. j. 02595-3/2020-ERU ze dne 30. června 2020 byla účastníkovi řízení pravomocně uložena pokuta ve výši 243 000 Kč, kdy ani v tomto případě nebylo provedeno vytyčení polohy plynárenského zařízení (resp. k němu došlo až po poškození), práce byly prováděny strojně a rovněž bylo poškozeno zařízení vyššího významu (přerušeno dodávky 64 konečným

zákazníkům). V porovnání s dříve uloženou pokutou a se zohledněním recidivy lze považovat nyní uloženou pokutu za odpovídající všem okolnostem tohoto případu.

Účastník řízení v rozkladu neuvedl žádné relevantní důvody a kromě rozvahy a výkazu zisku a ztráty nepředložil žádné jiné podklady ohledně svých majetkových a finančních poměrů, které by měly indikovat nutnost uvažovat nad nepřiměřeností uložené pokuty. Správní orgán z vlastní činnosti nezjistil žádné další skutečnosti, ze kterých by se podávalo, proč by měla být uložena pokuta nepřiměřená nebo likvidační. Úvahy o poklesu hospodářského výkonu v sektoru ekonomiky, v němž účastník řízení podniká, jakož i zdůrazňovaná účetní ztráta v posledních dvou letech, nejsou totiž způsobilé cokoli vypovědět o skutečných majetkových poměrech účastníka, přičemž je zároveň nezbytné mít neustále na paměti, že pokuta musí plnit svou represivní a preventivní funkci, tedy že uloženou sankci musí pachatel pociťovat jako nezanedbatelnou újmu, přesněji řečeno jako negativní a citelný zásah do své majetkové sféry.

Ostatně i prvostupňový orgán výslovně uvedl, že při ukládání sankce a posuzování jejího případného likvidačního charakteru nelze vycházet pouze ze samotného zisku obchodní společnosti. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se správní orgán na prvním stupni dostatečně zabýval tím, zda by uložena pokuta mohla být likvidační. Navíc o zjevně nepřiměřenou výši sankce se nemůže jednat v případě, kdy je pokuta uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Nelze ani přijmout závěr, že při záporném výsledku hospodaření je z podstaty věci jakákoli uložena pokuta likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou majetkovou a finanční situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby, tj. celkový příjem, hmotný majetek, aktiva, pasiva a další. V tomto směru se vždy předpokládá určitá součinnost pachatele ke zjištění jeho osobních a majetkových poměrů a je především v zájmu postižované osoby, aby správní orgán při ukládání sankce vycházel ze skutečných majetkových poměrů tak, aby úhrada pokuty nakonec nezatížila postižovaného nadměrně. Jinak řečeno, správní orgán vychází ze skutečností jím zjištěných či obecně známých, ale v případě toho, že pachatel přesto namítá nepřiměřenost sankce, měl by doložit pro své námitky podklady. Účastník řízení však předložil toliko výkaz zisku a ztráty, jakož i rozvahu ze dne 30. června 2024 a dále se omezil pouze na ničím nepodložená tvrzení o nepřiměřenosti pokuty v rámci rozkladu. Správní orgán současně pro stanovení majetkových poměrů využil výkaz zisku a ztráty účastníka řízení za rok 2023 založený ve veřejném rejstříku, žádné další podklady neměl správní orgán k dispozici.

Na základě v citovaných dokumentech zanesených údajů prvostupňový orgán uzavřel, že účastník řízení dosahuje velmi vysokých tržeb v řádu stovek milionů korun, byť jeho výsledek hospodaření se momentálně nachází v minusových hodnotách. Z žádné položky účetnictví účastníka řízení nelze dovodit, že by se následkem uložení pokuty v projednávané věci stalo jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty. Pokud ano, měl účastník řízení sám předložit potřebné podklady a důkazy k doložení takové skutečnosti, neboť jak vyplývá i z bohaté soudní judikatury k této otázce, předpokládá se, pokud jde o posouzení majetkových poměrů pachatele, jeho aktivní součinnost, jinak nemůže namítat, že správní orgán nedostatečně zvážil všechny okolnosti, když přitom tento nebyl dost dobře schopen je bez přispění pachatele vůbec zjistit. Nedostatečnou kooperaci při zjišťování skutečných majetkových poměrů pro účely stanovení sankce pak nelze v takových případech než přičítat k tíži pachatele.

V projednávané věci se účastník řízení v rámci svého podnikání dle účetní rozvahy sice nachází ve ztrátě, ale vzhledem k jeho dlouhodobému celkovému obratu a tržbám správní orgán nepovažuje vyšší pokuty uloženou výrokem II. tohoto rozhodnutí za likvidační. Rada se s tímto stanoviskem plně ztotožňuje. Během řízení, a to včetně části o rozkladu, nebylo zjištěno ani účastníkem samotným předloženo nic, co by výše uvedené závěry mohlo zpochybnit, a nebylo ani možné učinit závěr ohledně případné zadluženosti účastníka řízení. Má-li být splněn účel trestu ve smyslu individuální i generální prevence, nelze dle Rady s ohledem na okolnosti případu zvažovat uložení nižší pokuty.

K otázce druhu a výše uložené sankce Rada také uvádí, že účelem sankce ve správním řízení je, kromě postihu za poškození či ohrožení zájmů společnosti, rovněž výchovné působení na pachatele protiprávní činnosti i na ostatní členy společnosti tak, aby docházelo k minimalizaci počtu případů závažného chování a zejména aby byla potlačována četnost jeho opakování. Uložená sankce tedy musí mít nejen represivní, ale i výchovný účinek. Nutnou podmínkou pro naplnění těchto požadavků je, aby uložená sankce byla dostatečně účinná. Jestliže je ve správním řízení ukládána sankce pokuty, musí být tato citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pouze v takovém případě, kdy uložená pokuta působí pachateli nezanedbatelnou majetkovou újmu, může uložení sankce vést k dosažení účelu trestu právě z hlediska individuální i generální prevence.

Rada tak uzavírá, že odůvodnění výše sankce napadeného rozhodnutí netrpí žádnými zásadními nedostatky. Prvostupňový orgán přezkoumatelným způsobem popsal, ke kterým skutečnostem při ukládání výše sankce přihlédl a jakým způsobem je hodnotil. Konkrétní výši sankce stanovil s ohledem na osobu pachatele i polehčující/přitěžující okolnosti v mezích správního uvážení, kdy rovněž zohlednil ustálenou rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu i konkrétní skutkové okolnosti případu. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné. Správní orgán zjistil dostatečně skutkový stav a zabýval se také všemi námitkami účastníka řízení. Úvahy, které ho vedly k přijatým závěrům a uložení pokuty ve výši 320 000 Kč, odůvodnil ve zcela dostačujícím rozsahu. Námitka ohledně neurčitosti je rovněž lichá, neboť správní orgán v odůvodnění uvedl a srozumitelně vysvětlil, jak posuzoval zjištěné skutkové okolnosti a které z nich zohlednil ve vztahu k výši uložené sankce.

Vzhledem k okolnostem posuzovaného případu Rada konstatuje, že pokuta ve výši 320 000 Kč odpovídá míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a konkrétním skutkovým okolnostem a plní svoji funkci. Trest byl dostatečně individualizován v souladu se všemi zákonnými hledisky a uloženou pokutu není možné označit za nepřiměřeně vysokou. V projednávané věci bylo totiž nutné zohlednit i předchozí porušení právních předpisů účastníkem řízení a současně zajistit, aby byla sankce způsobilá vyvolat zásah do majetkových poměrů účastníka řízení a také aby byla zachována její účinnost z hlediska prevence. Při tom všem pak nebyly shledány důvody jakkoli vyšší uložené pokuty moderovat ve prospěch účastníka řízení.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo z hlediska zjištění a právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení,

jakož i výše uložené pokuty, vydáno v souladu s právními předpisy a založené na spolehlivě zjištěném skutkovém stavu, když bylo přezkoumatelným způsobem odůvodněno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. S ohledem na tyto okolnosti rozhodla Rada tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Jan Šefránek, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Vodohospodářské stavby, společnost s ručením omezeným, prostřednictvím Mgr. Pavla Letáčka